

זמני השבת

הדלקת נרות יו"ט
19:15

הדלקת נרות שבת
19:16

צאת שבת
20:21

מחממת עממי שבת

עלון
511

עורך העלון: גדב אלהדיך

הג
שבועות
שימח

נשא

משולחן שלמה

מתוך עלון

הצאת רבנו שלמה יחזקה בא"י שליט"א
הגאון הינוקא

שלוות הנפש

הרב יהודה שוילי שליט"א

האיש שזרק שטרות מהבנין.. ההומור השכל מזה
יש משל נפלא לאדם שעלה לבנין רב קומות ונכנס לאחד החדרים שהיו פתוחים, ולפתע נסגרה עליו הדלת, ולא היה לו מפתח לפתוח את הדלת, מה עשה אותו אדם, פתח את החלון והחל לצעוק לעוברים ושבים שיחלצו אותו משם, אך הוא צעק ואף אחד איננו שומע אותו בגלל הגובה הרב של הבנין, וחשב אותו אדם שאולי אם יזרוק שטרות של כסף ללמטה אז העוברים ושבים יתפלאו ויביטו ללמעלה לראות מי הוא אותו אדם שמאבד את מעותיו וזורק שטרות של כסף, וממחשבה למעשה החל אותו אדם לזרוק את שטרותיו בזה אחר זה ללמטה, אך לתדהמתו הוא רואה שכולם אצים רצים לחטוף את שטרות הכסף, ואף אחד איננו טורח להעיף מבט ללמעלה לראות מהיכן עפים שטרות הכסף, והוא החל לחשוב מה יגרום לאנשים להביט למעלה, והנה הוא רואה שבפינת החדר יש חפץ ואבנים קטנות שנשארו מהשיפוץ האחרון שעשו באותו חדר, והוא לקח את החפץ והאבנים והחל לזרוק על העוברים ושבים, ואז החלו האנשים להביט מי הוא האדם שזורק עליהם אבנים, ואז ראו שהוא בצורה וקראו לעזרה.

והנמשל הוא שהקב"ה בזמן שהוא נותן חזק מתנות על האדם אם זה חיים ובריאות, פרנסה, אשה, ילדים, משפחה, חברים, רבנים, חכמה וכדו', אזי לפעמים האדם חושב שהוא כבר מסודר ואין לו למה להתפלל, וזה נובע מטעות שהתפילה נועדה רק בזמן שיש קושי, וזו טעות כיון שהתפילה היא לא רק להתפלל לה' בזמן שקשה, אלא גם ובעיקר להודות להש"ת על חסדיו וטובו הגדול שנותן לנו ללא גבולות שפע חן וחסד מאוצר מתנת חנינם. ואדרבה לפעמים הקשיים נועדו להזכיר לאדם שיש בורא ומנהיג לעולם, ושישא עיניו ויתפלל להש"ת, וכמו במשל שבזמן שזרק על העוברים ושבים אבנים, רק אז הביטו למעלה וראו מי הוא הזורק, ולכן הש"ת בטובו הגדול לפעמים נותן לאדם קשיים ונסיונות והמטרה היא כדי שיתפלל להש"ת.

מתוך ספרו של הרב 'שלוות הנפש'
שעתיד לצאת לאור בעזה"ה.
רוצים להקדיש את הספר להצלתה או להבדיל לע"נ? חייגו 077-4017828
והשאירו את פרטיכם בשלוחה 6.

עצמו שלא יביט על אחרים וגם לא על צדיקים, אלא ילך אחרי ה' בתום ויושר, וישמח במקומו ומצבו שבכל עת, עד שלא יסאר לו אלא להתבונן מה דורש ממנו ה' בעת הזאת בדיוק.

וזהו נרמז במאמר הלל הזקן (סוכה גג). 'אם אני כאן - הכל כאן, ואם איני כאן - מי כאן'. שבזה בא הלל ללמד את הדרך לכל יהודי כיצד יזכה אף הוא לקרבת ה' והשגתו יתברך, שזהו מתוך ש'אני כאן', שיקבע כל עבודתו במקום המדויק שהניחו ה' יתברך וישמח בזה, ואז 'הכל כאן', כי יפנה אליו ה' יתברך, ובכך ממילא מבורך הוא בכל מכל כל. אבל 'אם אין אני כאן - מי כאן', שאם הוא מתחקה אחרי מקומם ומעשיהם של אחרים, יישארו מקומו ועבודתו ריקים וחסרים, ובודאי לא השלים את רצון הבורא ממנו, ואין הפסד גדול מזה. וזאת ידע האדם, שהמחיצות שחוקק הש"ת, והמקום המיוחד שמעמיד אותו בכל פעם ופעם, אין זאת בשביל התרחקות כל שהיא חלילה, אלא הוא מצד שגלוי וידוע לפניו יתברך איזו עבודה ותיקון מיוחדים ראויים דוקא לו מכל בני העולם, ודוקא ברגע זה מכל הרגעים של הבריאה. ובאמת שבשביל לעבוד את הבורא ולהתקרב אליו יתברך, איננו נצרך כלל להכנס לתוך בית קדשי הקדשים, אלא אם יזכה, דוקא ממקומו המיוחד לו בכל עת ורגע, משם יזכה לקרבת הבורא ברוך הוא.

שלח לנו ה' יתברך ביד עבדו ישעיה (ישעיה נא) "הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם, כי אחד קראתיו, ואברכהו וארבהו". כאשר מבקש אדם להתקרב לה' יתברך, עליו להביט על הדרך בה דרכו אבות העולם, כיצד זכה אברהם אבינו מכל הדורות שלפניו, שזולתו לא פנה מעולם הקב"ה לאיזה אדם בפניה אישית וכתר עימו ברית.

ולא זכה לזה אלא מתוך ש"אחד היה אברהם" (יחזקאל לג, כד) - שהעמיד את עצמו ביחידות גמורה לפניו יתברך, וגם אחרי שהיה מפורסם בכל העולם והיה עסוק רוב הזמן עם בני האדם, תמיד לא היה לנגד עיניו אלא הבורא ב"ה, ולא היה לו שום מטרה בעולם מבלעדי רצונו יתברך. ועל זאת כתיב "ויקרא שם בשם ה' אל עולם" (בראשית כא, לג), שיצא אברהם בקריאה לכל אדם להתקרב לה' יתברך בכל ליבו ובכל נפשו, מתוך שגילה לכולם שהש"ת, אדון השמים והארץ, רוצה כל אחד מהמקום שלו, איך שהוא נמצא לפניו יתברך, בין כאשר נמצא בהתעלות ובין להיפך, בין כשהוא בשמחה ובין כשהוא במרירות.

והנה פעמים שמרגיש האדם: איך יתכן שהש"ת רוצה אותי מהמקום בו עומד אני עתה? הרי עברו עלי כבר שישים שנה שלא זכיתי עוד ללמוד ולהתפלל, ושום מעלה בקדושה. ובאמת פקוחה עליו עין חמלתו יתברך, לעודדו ולהשיב נפשו: דע לך שיש תקנה על כל דבר שאדם עשה, ועל כל יום שאדם עבר במשך ימי חייו, ויש דרך והתבוננות, שהיא עומק סוד התשובה, שבה ועל ידה יוכל אדם להעלות כל השנים שלו שעברו ולהחזיר אותם לדרך הנכון, וזהו כאשר נכנע ומבטל עצמו לגמרי ומייחד כל יישותו וכל עברו בהתייחדות גמורה לפני בוראו.

כי אין לאדם להסתכל כלל על עברו, רק לחיות כראוי את נקודת הזמן במדרגה שלו ובמקום שלו, ולידע שרק משם הוא צריך לעבוד את ה'. וישמור

ההקדשה הגמרכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל
אסתר בת ניציל. שם טוב בן אסתר ד"ל
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנקה
אשר מסעוד בן עזריה

לרפואה שלמה:

מו"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מו"ר הרב דוד שלום כציר בן ויקטוריה, שיהיה בת אביביל אלה, הרב בנימין דוב בן סימון, זכריה בן אפרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה לרפואת הרבנית מינא צפורה בת הדסה, אסף בן מרים, מרים בת אסתר, אביב ואוראל שיזוב לזרע קודש בר כימא.

להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו.
העלון מוקדש להצלחת עם ישראל
ברוחניות ומשמיות ולגאולה
שלמה בקרוב
אמן

הקדשת השבוע

לרפואת מו"ר הגאון
הרב דוד שלום בן ויקטוריה

פרשת נשא

מור"ד הרב רפאל זר שליט"א

ראש מוסדות
"קרבנו לעבודתך"

בפרשת השבוע, פרשת נשא, נמצאת פרשת סוטה "איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל וכו' למדונו חז"ל אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות שנאמר "תשטה" מלשון שטות. ומהיכן באמת נובעת אותה רוח שטות? ודאי לנו שבאה ממראה העיניים, וכדברי חז"ל "עין רואה, לב חומד וכלי מעשה גומרים".

ישנו עוד דבר הגורם לרוח שטות וזו החברה הרעה, וכמו שמצינו במסכת סוטה כשהכהן מדבר עם הסוטה בבית המקדש, לפני שמשקה אותה ממי המרים, מנסה לדובב אותה ואומר לה: בתי הרבה ילדות עושה הרבה יין עושה הרבה חברה רעה עושה. כאן רואים אנו שישנם כמה וכמה דברים הגורמים לה, לאותה רוח שטות להתפרץ, חברה רעה יכולה להכניס בליבו של אדם שטויות והבלים לאין קץ, "תראי איזה בעל לקחת, מה חסר לך שלקחת בעל כזה..." ועוד שטויות והבלים. גם היין מוזכר שעל ידי שתיית יין מרובה אדם מאבד את שפיותו ומדמיין לעצמו עולם חדש, אילו כך היה ואילו כך היה... וזהו וודאי רוח של שטות נוראה כי הרי השם יתברך הוא המזווג זיווגים והוא וודאי בחר בשבילנו את הטוב והמתאים ביותר.

לימדונו חכמים: אדם הנותן עיניו במה שאינו שלו, את מה שביקש לא מקבל ואת מה שיש בידו לוקחים ממנו. ומשלו משל על זה, הגמל בא לבקש קרניים ולא רק שלא קיבל קרניים, אלא גם את האוזניים שהיו לו הורידו לו. ואמרו חז"ל "כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין". ולמה באמת צריך להזיר עצמו מן היין? אלא אחרי שראה במו עיניו למה יכול להוביל את האדם שתיית היין, לאילו בייזנות נכנסה אותה אשה כתוצאה משתייתו, וודאי שראוי לו לפרוש ממנו מכל וכל.

וראיתי בס"ד להליץ זאת על הפסוק "חכלילי עיניים מיין ולבן שיניים מחלב" חכלילי פירוש כל חיך אומר לי לי ובידוע החיך הוא מקור הטעם בפיו של אדם, ולמה פתאום נכנס לו הרצון הזה ליהנות מדבר זה או אחר? את התשובה מגלה לנו הפסוק "חכלילי עיניים" מהעיניים באים כל הבלבולים והספיקות למיניהם, וכשנוסף לזה גם היין אוי ואבוי זהו כבר חורבן שלם רח"ל, אחר מכן כבר מגיע לבן שיניים מתחילים חיוכים לעבירה ואחריה מי יסורנו. לכן אחים יקרים צריכים להיזהר מאוד, בפרט עכשיו שהקיץ כבר בפתח, לשמור על העיניים ולא ללכת לכל מיני מקומות ששם מצויים בעונות הרבים כל מיני מראות נגעים השם יצילנו כי וודאי באותו רגע זה נראה מאוד יפה וקוסם לנו, אבל נזכור את דברי החכם מכל אדם "יש דרך ישר לפני איש ואחריה דרכי מוות..." יהי רצון שנוכה לעבור את הקיץ בשלום ובקדושה יתירה אמן כן יהי רצון. שבת שלום ומבורך.

כאייל תערוג

מור"ד הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

אם האדם שותק מול השונא שלו אז כל עוונותיו מתכפרים!

רבי נחמן מברסלב כותב על הפסוק: "וְתִאֶמְרָךְ כִּי שָׁמַעְתָּ ה' כִּי שָׁנְאוֹתָ אֶנְכִי וַיִּתֶּן לִי גַם אֶת זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שְׂמֵעוֹן" (בראשית, כ"ט), מה זה ותקרא שמו שמעון? אז רבי נחמן מסביר ש"שמעון" זה אותיות "משעון", כלומר בזה שהאדם ממולי שונא אותי אז זה גומר לי את כל העוונות. צריך לדעת שבאמת יעקב אבינו לא היה שונא אותה אבל ללא הייתה את ההרגשה שהוא שונא אותה, ורק בגלל ההרגשה הזאת נגמר לה כל העוונות כי היא לא דיברה כלום ולא הוכיחה את יעקב. וכותב האדמו"ר מקורמנא: "עד שתטעם עולם הבא בעולם הזה", זה השאור שמדבר עליו הגר"א שלכל אחד דבוק בלב. "ואם היית יודע כמה טובות עושים לך המצרים לך, היית הולך לבטח בדרכך ומתנות שולח להם. וכן מרן הבעל שם טוב נהג בכל כוחו לעשות טובות לשונאים", הבעל שם טוב לא היה נותן לשונאים שלו איזו הטבה קטנה כמו עלייה לתורה בשבת אלא היה מטיב להם בכל הכוח ובמקסימום טובה היה גומל להם.

הג השבועות

מור"ד הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית כנסת בית יוסף
רח' גלבע 11 גבעתיים

שבח היום - שבועות

היום הזה הוא יותר משובח (הגהות רבי חיים ויטל על הזוהר הקדוש צו.) ומתעלים בו הנשמות (חידושי הרי"ם) וקדושתו גדולה ומקודשת יותר משאר ימים טובים (סדר היום סדר חג שבועות) בקונטרס משרים מגיד (שבועות במדבר) שאמר לו המגיד ללמוד מסכת ביכורים בחג השבועות שהוא "יום הביכורים" בגימטריא "לאברהם" שבזכות החסד של אברהם זכו בניו שמביאים ביכורים ומתברכים על ידי הבאתם לכן אמר הנביא מיכה (מיכה ז, כ) "חסד לאברהם" והיינו מידת החסד בזכות לאברהם והיינו שהביא ביכורים כדי להכניס אנשים תחת כנפי השכינה.

קריאת התורה בשבועות

אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: "בניי יהיו קורין את פרשת עשרת הדיברות בכל שנה ושנה ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני ה' סיני ומקבלים את התורה" (ילקוט שמעוני פרשת יתרו רמז רע"א ופסיקתא דרב כהנא פסיקתא פרק יב, א)

קריאת התורה בחג השבועות

בעת קריאת ספר תורה בחג השבועות יזהר מאוד בשמיעתו את עשרת הדיברות לשמוע מפי הקורא ולכוין כאילו עומד עתה אצל ה' סיני ושומע הדיברות מפי הקדוש ברוך הוא וברוך שמו ומפי ציר נאמן ביתו משה עבד ה'. (ספר יסוד ושורש העבודה)

ותדעו שהיו צדיקים שממש הרגישו ושמעו בעת קריאת התורה בחג השבועות את הקולות והברקים שהיה בזמן מעמד ה' סיני ושמעו עשרת הדיברות כמו שהיה בהר סיני וזכו לגילויים גדולים ועצומים והוא היה מכח קדושתם והכנתם בימי ספירת העומר לחג מתן תורה ומכח שהיו אוזניהם מזוככות ולא שמעו לשון הרע ודברים בטלים ולכן יכלו לשמוע קולות רוחניים על ידי שקידשו את אוזניהם וליבם בתשובה ובמעשים טובים ומידות טובות (בשם הרב חיים כהן שליט"א) [החת"ס כתב בדרשות שלפי החיפוש והתשווקה של האדם בימי הספירה להקדוש ברוך הוא כך יזכה לקבל תוספת הארה וקדושה חדשה בקבלת התורה].

סגולה בשעת קריאת התורה

כיון שאמרו בספרים הקדושים ובמדרש שבזמן הקריאה מתעוררות אותם ההשפעות שהיו בזמן מתן תורה ומבואר בחכמינו זכרונם לברכה שבשעת מתן תורה כל החולים נתרפאו אם כן הוא זמן מסוגל להתפלל על החולים ולהמשיך להם ישועה ורפואה שלימה שכל החולים יתרפאו מכח קריאת עשרת הדיברות (בשם מרן הגאון הרב אלישיב זצוק"ל)

בקריאת התורה אפשר לזכות לשמוע את הקולות שמכריזים מהשמים

והנה אם אדם זוכה ושומע בחג השבועות את הקול שמכריז "אנכי ה' אלקיך" נמצא שצריך האדם להכין עצמו בהכנות רבות שיזכה לשמוע דיבור מהקדוש ברוך הוא שכמה אלפים רבבות מלאכים ושרפי מעלה אווזים חיל ורעדה זיע מאימתו יתברך ואנחנו בני אדם לא סגי לנו בו' ימים בלבד ואפילו אם יכין את עצמו כל השנה לא יועיל. והנה משה רבינו הכין את עצמו הכנה רבה ועצומה מאוד שידבר הקדוש ברוך הוא עמו במדרגה גדולה שלא יבין שום אדם, ואמר לו השם יתברך שלא תעשה הכנה הזאת כל כך כמו שאתה רוצה כי לא תוכל ללמוד עם בני ישראל וזהו פירוש הפסוק (שמות יט, א) "ומשה עלה אל האלהים" רצונו לומר שמושה רבינו הכין עצמו במדרגה גדולה עד האלהים שיוכל לדבר עם האלהים אבל הקדוש ברוך הוא לא רצה רק כדי שיוכל ללמד את בני ישראל וזהו שכתוב (שמות יט, ג) "ויקרא ה' אליו מן ההר" רצונו לומר במדרגה קטנה מן ההר כדי שתוכל ללמד את בית יעקב ותוכל להגיד לבני ישראל וזהו גם פירוש הפסוק (שמות יט, ט) "הנה אנכי בא עליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם" בעב הענן הוא לשון בעביות במדרגה קטנה אנכי בא עליך בעבור שבייני העם מה שאדבר עמך (קדושת לוי פרשת יתרו). וכתב רבינו האר"י ז"ל שכל שנה ושנה יורדים אותם האורות העליונים והקדושים שהיו באותם הזמנים ואפשר כל אחד ואחד להשיג אותם.

לעילוי נשמת: אורית בת טובה, מור"ד מרן הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל מור"ד מרן הגאון ר' מנדכי אליהו זצוק"ל, הרבנית ספירית חיה בת בתיה, אסתר בת לונה מור"ד הרב חיים אבישילום המהן (החלב) בן בלגא.

ליזווג הנון : אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן אהובה, תום בן אורית.

לרפואת והצלחה : מור"ד הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת מרים מרים בת אסתר, אסתר בן מרים, שמחה בת אסתר, רות מירה בת שמחה, גד בן דליה אילת. שלמה בן לבנה. אברהם בן ביגה.